

אבי גרפינקל / 18 באוגוסט, 2024

ההיסטוריון הבריטי ניל פרגוסון העריך באחרונה, כי טבח 7 באוקטובר חיסל למעשה את הסיכויים למדינה פלסטינית. יש לקוות שהוא טועה, מפני שאחרת נגזר עלינו להיות במלחמה נצחית. **סקרים** של המרכז הירושלמי לענייני ציבור ומדינה ושל **המכון למחקרי ביטחון לאומי** מראים, שהתמיכה במדינה פלסטינית בציבור הישראלי ירדה לכשליש מהנשאלים.

כלומר, כדי לאפשר הקמת מדינה כזאת יש לשכנע כמיליון ישראלים בעלי זכות בחירה. הדרך הקצרה והכושלת לעשות זאת היא להתעלם מפחדיהם ולכנותם ביביסטים, משיחיים, פשיסטים או גזענים. יחס כזה רק יבצר אותם בעמדתם ויחזק את הרושם המוצדק שלהם, שבשמאל בזים להם ומתנשאים עליהם.

עמוס עוז ביטא את ההבנה הזאת בנאום שנשא לפני כעשור: "אני רוצה למתוח קצת ביקורת על עצמי ועל כמה מחברי מן השמאל היוני. יש מיליוני אזרחים ישראלים שאולי היו מוותרים על השטחים תמורת שלום, אבל הם לא מאמינים לערבים. הם פוחדים. לעולם אסור לנו לזלזל בפחד — ואנחנו עשינו את זה לפעמים... כי יש ממה לפחד. אדם פוחד, צודק או לא צודק, לעולם אינו ראוי לבוז ולעג... על שלום תמורת שטחים צריך להתווכח כאנשים המשקלים סכנה אחת מול סכנה שנייה".

שמאל אמיתי דוגל בשוויון, בהידברות ובכבוד האדם, ולכן אינו יכול לנקוט אסטרטגיה של בוז כלפי מתנגדיו. שמאל אמיתי דוגל גם באמפתיה לאחר, כולל לימנים, ובחשיבה ביקורתית. כלומר, מחויבות להקשיב בפתיחות לטיעוני-נגד, לבחון עמדות בהתאם לשינויים במציאות ולהודות בטעות במקרה הצורך — לא רק לבקר את היריב.

...

לכתבה המלאה:

<https://www.haaretz.co.il/opinions/2024-08-18/ty-article-opinion/.premium/00000191-6145-dd56-abbd-73c745770000>